

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 13.4.2011

COM(2011) 215 окончателен

2011/0093 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на създаването
на единна патентна защита**

{SEC(2011) 482 окончателен}

{SEC(2011) 483 окончателен}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. История на предложението

Понастоящем в Европейския съюз (ЕС) патентна защита може да бъде получена или чрез националните патентни ведомства на държавите-членки, които издават национални патенти, или чрез Европейското патентно ведомство (ЕПВ) в рамките на Европейската патентна конвенция (ЕПК)¹. След като обаче ЕПВ издаде европейски патент, той трябва да бъде валидиран във всяка държава-членка, за която се иска защита. За валидирането на европейски патент на територията на дадена държава-членка националното законодателство може *inter alia* да изисква патентоприетелят да представи превод на европейския патент на официалния език на въпросната държава-членка². Поради това сегашната патентна система в ЕС е много скъпоструваща и сложна, особено по отношение на изискванията за превод. Общите разходи за валидирането на един среднестатистически европейски патент достигат 12 500 EUR, ако той се валидира само в 13 държави-членки, и над 32 000 EUR при валидиране в целия ЕС. Действителните разходи за валидиране в ЕС се оценяват на около 193 милиона EUR годишно.

Изграждането на икономика, основана на знанието и иновациите, се отчита като приоритет както в стратегията „Европа 2020“³, така и в Акта за единния пазар⁴. И двете инициативи целят подобряване на рамковите условия за иновации от страна на бизнеса чрез създаване на единна патентна защита в държавите-членки на ЕС, заедно с единна европейска система за решаване на патентни спорове.

Въпреки широко застъпеното мнение, че отсъствието на единна патентна защита се отразява неблагоприятно на конкурентоспособността на европейския бизнес, до момента Съюзът не съумя да създаде единна патентна защита. За пръв път Комисията предложи Регламент на Съвета относно патент на Общността през август 2000 г.⁵ През 2002 г. Европейският парламент прие законодателна резолюция.⁶ През 2003 г. Съветът прие общ политически подход⁷, но не бе постигнато окончателно споразумение. Дискусиите по предложението бяха възобновени в Съвета след приемането от Комисията на съобщението „Усъвършенстване на патентната система в Европа“ през април 2007 година⁸. В съобщението бе потвърден ангажиментът за създаване на единен патент на Общността.

¹ <http://www.epo.org>.

² За да намалят разходите, породени от изискванията за валидиране, през 2000 г. договарящите страни по ЕПК приеха така нареченото „Лондонско споразумение“ (Споразумение за прилагането на член 65 от ЕПК, ОJ ЕРО 2001, 550), което понастоящем е в сила в единадесет държави-членки на ЕС и води до облекчени изисквания за превод.

³ COM(2010) 2020.

⁴ COM(2010) 608 окончателен/2.

⁵ COM(2000) 412.

⁶ Законодателна резолюция на Европейския парламент по Предложението за Регламент на Съвета относно патент на Общността (COM(2000) 412 — C5-0461/2000 - 2000/0177(CNS)) (ОВ С 127Е, 29.5.2003 г., стр. 519—526).

⁷ Документ 7159/03 на Съвета.

⁸ COM(2007) 165.

С Договора от Лисабон се въведе по-конкретно правно основание за създаването на европейски права върху интелектуалната собственост. В съответствие с член 118, параграф 1 от Договора за функционирането на европейския съюз (ДФЕС) Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, следва да установят мерки за създаване на европейски права върху интелектуалната собственост. В член 118, параграф 2 от ДФЕС обаче е посочено конкретно правно основание за езиковите разпоредби за европейските права върху интелектуалната собственост, които в съответствие със специалната законодателна процедура следва да се установят от Съвета, като действа с единодушие след консултация с Европейския парламент. Следователно разпоредбите за превод на всяка единна патентна система в ЕС трябва да бъдат установени в отделен регламент.

През декември 2009 г. Съветът прие заключения за „Усъвършенстване на патентната система в Европа“⁹ и общ подход по предложението за Регламент относно патент на ЕС¹⁰. Разпоредбите за превод обаче не бяха обхванати поради горепосочената промяна в правното основание.

На 30 юни 2010 г. Комисията прие Предложение за регламент на Съвета относно разпоредбите за превод за патента на Европейския съюз¹¹. Предложението беше придружено от доклад за оценка на въздействието¹² с анализ на различни варианти на възможните разпоредби за превод. Независимо от големите усилия, положени от Председателството на Съвета, на заседанието на Съвета по конкурентоспособността от 10 ноември 2010 г. беше отбелязано, че не може да бъде постигнато единодушно съгласие относно разпоредбите за превод¹³. На заседанието на Съвета по конкурентоспособността от 10 декември 2010 г.¹⁴ бе потвърдено, че съществуват непреодолими трудности, които правят невъзможно вземането на единодушно решение сега и в близко бъдеще. Оттук следва, че целите на предложените регламенти за установяване на единна патентна защита в целия Европейски съюз не могат да бъдат постигнати в разумен срок чрез прилагане на съответните разпоредби на Договорите.

Въз основа на искане на дванадесет държави-членки (Дания, Естония, Финландия, Франция, Германия, Литва, Люксембург, Нидерландия, Полша, Словения, Швеция и Обединеното кралство) Комисията представи на Съвета предложение за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна защита¹⁵. Всички държави-членки посочиха в своите искания, че законодателните предложения на Комисията в рамките на засиленото сътрудничество следва да бъдат основани на скорошните преговори в Съвета. След приемането на предложението Белгия, Австрия, Ирландия, Португалия, Малта, България, Румъния, Чешката република, Словакия, Унгария, Латвия, Гърция и Кипър също поискаха да участват в засиленото сътрудничество. След като получи съгласието на Европейския парламент, Съветът прие предложението за решение за разрешаване на 10 март 2011 г. Настоящият регламент

⁹ Документ 17229/09 на Съвета.

¹⁰ Документ 16113/09 на Съвета, допълнение 1. Поради влизането в сила на Договора от Лисабон терминът „патент на Общността“ се промени на „патент на ЕС“.

¹¹ COM(2010) 350.

¹² SEC(2010) 796.

¹³ Прессъобщение за извънредното заседание на Съвета „Конкурентоспособност (Вътрешен пазар, промишленост, научни изследвания и космос)“, 16041/10, 10.11.2010 г.

¹⁴ Вж. прессъобщение 17668/10.

¹⁵ COM(2010) 790.

осъществява разрешеното с Решение 2011/167/ЕС на Съвета засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна защита¹⁶..

1.2. Правен подход

В сравнение с предложението на Комисията от 2000 г. настоящото предложение се основава на съществуващата система на европейски патенти, като осигурява единно действие на европейските патенти, издадени за териториите на участващите държави-членки. Единната патентна защита няма да бъде задължителна и ще се прилага успоредно с националните и европейските патенти. Притежателите на европейски патенти, издадени от ЕПВ, могат, в срок от един месец след публикуването на съобщението за издаване на европейски патент, да представят на ЕПВ искане за регистрация на единно действие. След като бъде регистрирано, единното действие ще осигурява еднаква защита и ще има едно и също действие на целите територии на всички участващи държави-членки. Европейските патенти с единно действие могат да се издават, прехвърлят, оттеглят или прекратяват само по отношение на тези територии като цяло. Участващите държави-членки следва да възложат на ЕПВ задачата да администрира европейските патенти с единно действие.

2. КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

През януари 2006 г. Комисията започна широка консултация относно бъдещата патентна политика в Европа¹⁷. Бяха получени повече от 2500 отговора от различни заинтересовани страни, включително предприятия от всички сектори на икономиката, бизнес сдружения, сдружения на МСП, специалисти по патентно дело, публични органи и академични институции. Респондентите призоваваха за европейска патентна система, която да осигурява стимули за иновации, гарантира разпространението на научни знания, улеснява трансфера на технологии, предоставя достъп на всички участници на пазара и се характеризира с правна сигурност. Отговорите ясно показаха разочарованието на заинтересованите страни от липсата на напредък по проекта за патент на Общността. По-специално почти всички респонденти (ползвателите на патентната система) възразиха срещу разпоредбите за превод, включени в общия политически подход на Съвета от 2003 г., който предвижда, че патентоприжателят ще трябва да представи превод на претенциите (които имат правни последици) на всички официални езици на Общността.

Заинтересованите страни изразиха обща подкрепа за „единен, поносим по цена и конкурентоспособен“ патент на Общността. Това послание беше повторено при проведено на 12 юли 2006 г. открито изслушване, на което най-различни заинтересовани страни изразиха своята подкрепа за създаването на действително единен висококачествен патент. Те обаче подчертаха, че политическите компромиси не следва да намаляват полезността на проекта. По-специално представителите на малките и средните предприятия (МСП) подчертаха важността на умерените разходи по издаването на патенти.

¹⁶ Решение 2011/167/ЕС на Съвета от 10 март 2011 г. за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна защита (ОВ L 76, 22.3.2011 г., стр. 53).

¹⁷ Документът относно консултацията, отговорите на заинтересованите страни и доклад относно предварителните констатации от консултацията са на разположение на http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/patent/consultation_en.htm.

Въпросът за единната патентна защита беше подробно разгледан също така в рамките на консултацията по програмата „Small Business Act“ за Европа, която се състоеше от редица инициативи в подкрепа на европейските МСП¹⁸. Като основни пречки малките и средните предприятия посочиха високото равнище на патентните такси и законовата сложност на патентната система¹⁹. В своите становища, изразени в рамките на консултацията, предприятията като цяло и по-специално представителите на МСП поискаха значително намаление на разходите, свързани с издаването на бъдещия единен патент²⁰.

С единната патентна защита са свързани писмените становища, изразени неотдавна от различни заинтересовани страни. Европейските бизнес сдружения, като BusinessEurope²¹, UEAPME²² и Eurochambres²³, потвърждават, че както големите, така и малките предприятия желаят опростена, икономически ефективна и достъпна патентна защита. Националните бизнес организации в много държави-членки и от различни промишлени отрасли повдигнаха едни и същи въпроси²⁴. Заинтересованите страни подчертаха, че всяко решение за единна патентна защита следва да се основава на съществуващите механизми за издаване на патенти в Европа и да не налага изменение на Европейската патентна конвенция.

3. ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Настоящото предложение е придружено от оценка на въздействието, в която са определени основните проблеми на сегашната европейска патентна система: i) високи разходи, свързани с превода и публикуването на европейските патенти; ii) различия по отношение на поддържането на патентите в държавите-членки (всяка година трябва да се плащат годишни такси за подновяване във всяка държава, в която патентът е валидиран); както и iii) сложността на административната процедура по регистриране на прехвърляния, лицензии и други права, свързани с патенти. В резултат на това достъпът до цялостна патентна защита в Европа е толкова скъп и сложен, че за много инвеститори и дружества тя остава недостъпна.

В оценката на въздействието се прави анализ на въздействието на следните варианти:

Вариант 1 (базов сценарий) — Комисията не предприема никакви действия,

¹⁸ COM(2008) 394.

¹⁹ <http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/small-business-act/>

²⁰ Очакванията на UEAPME по отношение на предложението за „Small Business Act“ за Европа са на разположение на www.ueapme.com. Отговорът на консултацията относно „Small Business Act“ за Европа е на разположение на <http://www.eurochambres.eu>.

²¹ Становища относно ключовите въпроси от дебата за патентната реформа в Европа са на разположение на: <http://www.buinesseurope.eu>.

²² Становище относно последните промени на политиката относно патента на Европейската общност е на разположение на: <http://www.ueapme.com>.

²³ Писмено становище относно европейската патентна система е на разположение на: <http://www.eurochambres.eu>.

²⁴ Писмени становища на BDI (Bundesverband der Deutschen Industrie), DIHK (Deutscher Industrie- und Handelskammertag), CBI (Confederation of British Industries), CCIP (Chambre de commerce et d'industrie de Paris), CGPME (Confédération générale des petites et moyennes entreprises), Unioncamere, DigitalEurope, Orgalime, ACT (Association for Competitive Technology), Cefic и други.

Вариант 2 — Комисията продължава да работи заедно с останалите институции за създаването на патент на ЕС, който да обхваща 27-те държави-членки,

Вариант 3 — Комисията представя предложения за регламенти относно осъществяването на засилено сътрудничество:

Подвариант 3.1 — Комисията предлага разпоредби за превод, приложими в областта на единната патентна защита, които съответстват на предложението ѝ от 30 юни 2010 г., или

Подвариант 3.2 — Комисията предлага разпоредби за превод, приложими в областта на единната патентна защита, въз основа на предложението ѝ от 30 юни 2010 г., като включва елементи от компромисното предложение, разгледано от Съвета.

Направеният в оценката на въздействието анализ показва, че предпочитаният вариант е вариант 3 с подвариант 3.2.

Тези проблеми могат да бъдат решени само на равнище ЕС, тъй като без правен инструмент на ЕС държавите-членки не биха могли да гарантират в достатъчна степен правните последици, свързани с патенти, които са еднакви в няколко държави-членки.

4. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Решение 2011/167/ЕС на Съвета разреши на държавите-членки, посочени в член 1 от него, да осъществят засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна защита.

В член 118, параграф 1 от ДФЕС е предвидено правното основание за създаването на европейски права върху интелектуалната собственост с цел гарантиране на еднаква защита в целия Съюз чрез регламент, приет от Европейския парламент и Съвета в съответствие с обикновената законодателна процедура.

5. ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Настоящото предложение няма въздействие върху бюджета на Съюза.

6. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ

Член 1 — Предмет

В този член се определя предметът на настоящия регламент относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна защита, разрешено с Решение 2011/167/ЕС на Съвета. Пояснява се, че настоящият регламент представлява специално споразумение по смисъла на член 142 от ЕПК.

Член 2 — Определения

Този член съдържа определения на основните термини, използвани в настоящия регламент.

Член 3 — Европейски патент с единно действие

Този член предвижда, че европейските патенти може да се възползват от единно действие в участващите държави-членки, ако единното им действие е било вписано в Регистъра за единна патентна защита. Освен това се определят основните характеристики на европейския патент с единно действие: единен характер, който осигурява еднаква защита и едно и също действие във всички участващи държави-членки. Като общо правило следва, че европейският патент с еднакво действие може да се ограничава, лицензира, прехвърля, оттегля или прекратява единствено по отношение на всички участващи държави-членки. Накрая, единното действие на европейския патент не следва да се счита за възникнало в степенята, в която европейският патент е бил оттеглен или ограничен.

Член 4 — Дата на влизане в сила

Европейски патент с единно действие следва да влиза в сила в участващите държави-членки на датата на публикуване от ЕПВ на съобщение за издаването на европейски патент. Посочва се, че в случай на регистриране на единно действие участващите държави-членки следва да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че на датата, на която е публикувано съобщението за издаване в Европейския патентен бюлетин, даденият европейски патент се счита, че не е влязъл в сила като национален патент на тяхната територия.

Член 5 — По-ранни права

В случай на ограничаване или оттегляне на основание липса на новост съгласно член 54, параграф 3 от ЕПК, ограничаването или оттеглянето на европейски патент с единно действие следва да важи само по отношение на участващата(щите) държава(и)-членка(и), посочена(и) в публикуваната по-ранна заявка за европейски патент.

Член 6 — Право на забрана на прякото използване на изобретението

Този член определя правото на притежателя на европейски патент с единно действие да забрани на трети страни да произвеждат, да предлагат, да пускат на пазара или да използват без неговото съгласие даден продукт, който е обект на патента, или да внасят или да съхраняват продукта за тези цели. Освен това патентоприТЕЖАТЕЛЯТ може да забрани на трети страни да използват даден процес, който е обект на патента, или, когато дадена трета страна знае или би трябвало да знае, че използването на процеса без съгласието на притежателя е забранено, да предлагат процеса за използване в рамките на участващите държави-членки. Накрая, притежателят може да забрани на трети страни да предлагат, да пускат на пазара, да използват, да внасят или да съхраняват за тези цели даден продукт, получен пряко чрез определен процес, който е обект на патента.

Член 7 — Право на забрана на непрякото използване на изобретението

Този член определя правото на притежателя на европейски патент с единно действие да забрани на трети страни без неговото съгласие, в рамките на участващите държави-членки, да снабдяват или да предлагат да снабдят което и да било лице, различно от страна, която има право да използва патентованото изобретение, по отношение на основен елемент на това изобретение, със средства, за да се осигури влизането му в сила на тези територии, когато третата страна знае или би трябвало да знае, че въпросните средства са подходящи и предназначени да осигурят влизането в сила на това изобретение. Горното обаче не следва да се прилага, когато средствата са основни търговски продукти, освен когато третата страна скланя снабдяването лице да извърши действия, които са забранени по член 6.

Член 8 — Ограничаване на действието на европейски патент с единно действие

В този член са предвидени редица ограничения на действието, предоставено от европейския патент с единно действие. По-специално такова действие не следва да включва действия, извършени с оглед на лични потребности и за нетърговски цели, действия, извършени с експериментална цел във връзка с обекта на патентованото изобретение или с еднократно непосредствено приготвяне на лекарство в аптека по лекарска рецепта. Другите действия, които са разрешени съгласно правото на Съюза, по-специално във връзка с ветеринарните лекарствени продукти, с лекарствените продукти за хуманна употреба, с правната закрила на сортовете растения и с правната защита на компютърните програми от авторско право и на биотехнологичните изобретения, също не са забранени. Накрая, действието, което се предоставя от европейския патент с единно действие, не следва да включва използването на патентованото изобретение на борда на кораби, въздухоплавателни средства и сухоземни превозни средства от държави, различни от участващите държави-членки, когато тези кораби, въздухоплавателни средства или превозни средства временно или случайно навлязат във водите на участващите държави-членки, както и използването от даден земеделски производител на защитен добитък за селскостопански цели, при условие че животните за разплод или друг размножителен животински материал са били продадени или по друг начин изтъргувани на земеделския производител от страна на патентоприТЕЖАТЕЛЯ или с неговото съгласие.

Член 9 — Изчерпване на правата, предоставени от европейския патент с единно действие

Правата, предоставени от даден европейски патент с единно действие, не следва да включват действия, които се отнасят до продукта, който е обект на този патент, извършени на териториите на участващите държави-членки след пускането на продукта на пазара в Съюза от патентоприетеля или с неговото съгласие, освен ако приетелят има законни основания да се противопостави на по-нататъшното използване на продукта за търговски цели.

Член 10 — Третиране на европейския патент с единно действие като национален патент

Като обект на собственост, европейският патент с единно действие, следва да се счита в своята цялост и във всички участващи държави-членки за национален патент на участващата държава-членка, в която, в съответствие с Регистъра на европейските патенти, се намира местопребиваването или основното място на стопанска дейност на патентоприитежателя към датата на подаване на заявката за патент. Когато това не се прилага, европейският патент с единно действие, като обект на собственост, следва да се счита за национален патент на участващата държава-членка, в която притежателят е имал място на стопанска дейност към тази дата. Предвидени са специални правила в случай на съпритежатели. Когато няма притежател с местопребиваване или основно място на стопанска дейност в участваща държава-членка, европейският патент с единно действие, като обект на собственост, следва да се счита за национален патент на държавата, в която се намира седалището на Европейската патентна организация.

Създаването на единна патентна защита трябва да бъде придружено от подходящи разпоредби по отношение на юрисдикцията в отговор на потребностите на ползвателите на патентната система. С цел осигуряване на правилното функциониране на практика на единната патентна защита, подходящи разпоредби по отношение на юрисдикцията следва да дават възможност патентите да се прилагат или оттеглят на цялата територия на участващите държави-членки и същевременно да гарантират на дружествата висококачествени съдебни решения и правна сигурност. Възможно най-скоро ще бъдат предложени специфични разпоредби по отношение на юрисдикцията, като се вземе предвид също така неотдавнашното становище на Съда на Европейския съюз (А-1/09) относно съвместимостта с Договорите на проекта за споразумение за Съд за европейски патенти и патентни на ЕС.

Член 11 — Лицензии по право

Този член позволява на притежателя на европейски патент с единно действие да представи декларация пред ЕПВ, че е готов да разреши на всяко лице да използва изобретението като лицензополучател срещу заплащане на подходящо възнаграждение (договорна лицензия).

Член 12 — Изпълнение от участващите държави-членки

В този член са определени задачите по смисъла на член 143 от ЕПК, които участващите държави-членки възлагат на ЕПВ. ЕПВ следва да изпълнява тези задачи в съответствие със своя вътрешен правилник. ЕПВ следва да администрира исканията за единно действие, да включва и администрира записите в Регистъра на европейските патенти по отношение на европейски патенти с единно действие, да получава и регистрира декларации за лицензии, да осигурява публикуването на изискваните преводи през преходния период, да събира и администрира таксите за подновяване (както и допълнителни такси), да разпределя част от събраните такси за подновяване на участващите държави-членки и администрира схемата за възстановяване на разходите за превод на заявителите, които подават заявки за европейски патент на един от официалните езици на Съюза, който не е официален език на ЕПВ.

Участващите държави-членки следва да гарантират представянето на исканията от страна на патентоприитежателя за единно действие на езика на производството съгласно

определеното в член 14, параграф 3 от ЕПК най-късно един месец след публикуване в Европейския патентен бюлетин на съобщението за издаването. Участващите държави-членки също така следва да гарантират отбелязването на единното действие в Регистъра за единна патентна защита, когато са изпълнени съответните условия. ЕПВ следва да се уведомява за ограничения и оттегляния на европейски патенти с единно действие.

В този член се определя също така, че участващите държави-членки следва да сформират специален комитет в рамките на Административния съвет на Европейската патентна организация, за да се осигури управлението на възложените на ЕПВ задачи и надзора върху тях. Накрая, участващите държави-членки следва да гарантират ефективна правна защита в националните съдилища срещу административните решения на ЕПВ, приети при изпълнение на възложените му задачи.

Член 13 — Принцип

В този член се посочва принципът, че разходите, извършени от ЕПВ при изпълнение на допълнителни задачи, следва да се покриват от таксите, събирани от европейските патенти с единно действие.

Член 14 — Такси за подновяване

На Европейската патентна организация следва да се заплащат такси за подновяване по отношение на европейските патенти с единно действие. Ако дадена такса за подновяване не бъде заплатена в срок, европейският патент с единно действие следва да се прекрати.

Член 15 — Равнище на таксите за подновяване

Този член определя редица правила и условия, които следва да бъдат взети предвид при определяне на равнището на таксите за подновяване. По-специално в него е предвидено, че таксите за подновяване на европейски патенти с единно действие следва да се увеличават през целия срок на патента и следва да бъдат достатъчни не само за покриване на всички разходи, свързани с издаването и администрирането на единната патентна защита, но също така, заедно с таксите, които следва да се заплащат на Европейската патентна организация на етапа преди издаване на патента, да гарантират балансиран бюджет на организацията.

Накрая, членът определя, че Комисията е оправомощена да приема делегирани актове по отношение на определянето на равнището на таксите за подновяване на европейските патенти с единно действие.

Член 16 — Разпределение

Комисията следва да определя дела за разпределяне на 50-те процента от сумата на таксите за подновяване, заплащани за европейски патенти с единно действие, минус разходите, свързани с администрирането на единната патентна защита, между участващите държави-членки, въз основа на справедливи, безпристрастни и значими критерии, посочени в този член. Участващите държави-членки следва да използват сумата на таксите за подновяване, която им е разпределена, за свързани с патентното дело цели.

Комисията е оправомощена да приема делегирани актове по отношение на разпределението на таксите за подновяване между участващите държави-членки.

Член 17 — Управняване на делегирането на правомощия

Този член предвижда подробности, свързани с предоставените на Комисията правомощия да приема делегирани актове. Делегирането на правомощия е за неопределен период от време, като те могат да бъдат оттеглени по всяко време от Европейския парламент (ЕП) или от Съвета. Всеки делегиран акт трябва да се нотифицира на ЕП и на Съвета, които могат да представят възражението си в срок от 2 месеца.

Член 18 — Сътрудничество между Комисията и Европейското патентно ведомство

В този член е предвидено, че Комисията следва да установи тясно сътрудничество с ЕПВ в обхванатите от настоящия регламент области.

Член 19 — Прилагане на конкурентното право и на правото, свързано с нелоялната конкуренция

В този член е предвидено, че регламентът не засяга прилагането на конкурентното право и правото, свързано с нелоялната конкуренция.

Член 20 — Доклад за действието на настоящия регламент

На всеки шест години Комисията следва да представя на Съвета доклад за действието на настоящия регламент и, при необходимост, да прави съответните предложения за изменението му.

Член 21 — Нотифициране от страна на участващите държави-членки

Членът изисква участващите държави-членки да уведомяват Комисията относно мерките, които предприемат съгласно член 4, параграф 2 и член 12.

Член 22 — Влизане в сила и прилагане

Този член предвижда, че настоящият регламент следва да влезе в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз. Тъй като обаче езиковите разпоредби, приложими към европейските патенти с единно действие, ще се ръководят от Регламент .../... на Съвета, докато материалноправните разпоредби, приложими към тези патенти, се ръководят от настоящия регламент, тези два регламента следва да се прилагат съвместно, считано от една определена дата. Участващите държави-членки гарантират приемането на правилата, посочени в член 4, параграф 2 и в член 12, преди или на датата на прилагане. Накрая се определя, че единна патентна защита може да се иска за всеки европейски патент, който е издаден на датата, от която се прилага настоящият регламент, или след това.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на създаването на
единна патентна защита**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз и по-специално член 118, параграф 1 от него,

като взеха предвид Решение 2011/167/ЕС на Съвета от 10 март 2011 г. за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна защита²⁵,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) В съответствие с член 3, параграф 3 от Договора за Европейския съюз Съюзът следва да установи вътрешен пазар, да работи за устойчивото развитие на Европа, основаващо се на балансиран икономически растеж, и да насърчава научния и техническия прогрес. Създаването на правни условия, даващи възможност на предприятията да приспособят дейностите си по производство и дистрибуция на продукти отвъд националните граници и осигуряващи на дружествата по-широк избор и възможности, допринася за постигането на тази цел. Единната патентна защита в рамките на вътрешния пазар или поне в значителна част от него следва да бъде част от правните инструменти, с които разполагат предприятията.
- (2) Единната патентна защита следва да насърчава научния и технически прогрес и функционирането на вътрешния пазар, като прави достъпа до патентната система по-лесен, по-евтин и сигурен от правна гледна точка. Тя следва да подобри равнището на патентна защита, като даде възможност за получаване на единна патентна защита на териториите на участващите държави-членки и премахне разходите и сложността, с които се сблъскват предприятията в целия Съюз. Единната патентна защита следва да е на разположение на заявителите на патенти както от участващите държави-членки, така и

²⁵

ОВ L 76, 22.3.2011 г., стр. 53.

от други държави, независимо от националността, местопребиваването или мястото на установяване.

- (3) Съгласно член 118, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-долу „ДФЕС“) и в рамките на установяването и функционирането на вътрешния пазар мерките следва да включват създаването на единна патентна защита в целия Съюз и въвеждането на централизирани режими за издаване на разрешения, координация и контрол в целия Съюз.
- (4) На 10 март 2011 г. Съветът прие Решение 2011/167/ЕС за разрешаване на засилено сътрудничество между Белгия, България, Чешката република, Дания, Германия, Естония, Ирландия, Гърция, Франция, Кипър, Латвия, Литва, Люксембург, Унгария, Малта, Нидерландия, Австрия, Полша, Португалия, Румъния, Словения, Словакия, Финландия, Швеция и Обединеното кралство (наричани по-долу „участващи държави-членки“) в областта на създаването на единна патентна защита.
- (5) Конвенцията за издаване на Европейски патенти (Европейска патентна конвенция), с измененията (наричана по-долу „ЕПК“), създаде Европейската патентна организация и я натовари със задачата да издава европейски патенти. Тази задача се осъществява от Европейското патентно ведомство. Европейските патенти, издавани от Европейското патентно ведомство, при спазване на предвидените в ЕПК правила и процедури и по искане от страна на патентоприетеля, следва да се ползват с единно действие по силата на настоящия регламент на териториите на участващите държави-членки (наричани по-долу „европейски патенти с единно действие“).
- (6) Част IX от ЕПК предвижда, че група от държави-членки на Европейската патентна организация могат да предвидят издадените за тези държави европейски патенти да имат единен характер. Настоящият регламент представлява специално споразумение по смисъла на член 142 от ЕПК, договор за регионални патенти по смисъла на член 45, параграф 1 от Договора за патентно коопериране от 19 юни 1970 г. и специално споразумение по смисъла на член 19 от Конвенцията за закрила на индустриалната собственост, подписана в Париж на 20 март 1883 г. и последно преразгледана на 14 юли 1967 г.
- (7) Създаването на единна патентна защита следва да се осъществи, като се предостави единно действие на европейските патенти през периода след издаването им по силата на настоящия регламент и по отношение на участващите държави-членки. Основната характеристика на европейските патенти с единно действие следва да бъде техният единен характер, т.е. да осигуряват еднаква защита и имат едно и също действие във всички участващи държави-членки. Следователно един европейски патент с единно действие следва да бъде ограничаван, лицензиран, прехвърлян, оттеглян или прекратяван само по отношение на всички участващи държави-членки. С цел да се гарантира еднакъв материалноправен обхват на защитата, която се предоставя от единната патентна защита, единствено европейските патенти, които са издадени за всички участващи държави-членки с един и същ набор от претенции, следва да се ползват от единно действие. С цел обаче да се гарантира правната сигурност в случай на ограничаване или оттегляне вследствие на липса на новост съгласно член 54, параграф 3 от ЕПК, ограничаването или оттеглянето на европейския патент с единно действие следва да влиза в сила само по отношение на участващата(щите) държава(и)-членка(и), посочена(и) в публикуваната по-

рано заявка за европейски патент. Накрая, единното действие, предоставено на европейски патент, следва да има допълнителен характер и следва да се прекратява или ограничава в степента, в която е бил оттеглен или ограничен основният европейски патент.

- (8) В съответствие с общите принципи на патентното право и с член 64, параграф 1 от ЕПК единната патентна защита следва да влезе в сила с обратна сила на териториите на участващите държави-членки, считано от датата на публикуване в Европейския патентен бюлетин на съобщението за издаване на европейския патент. При влизането в сила на единното действие участващите държави-членки следва да гарантират, че европейският патент се счита, че не е влязъл в сила като национален патент на тяхната територия на датата на публикуване на съобщението за издаване, за да се избегне всяко дублиране на патентната защита на техните територии, произтичащо от същия европейски патент, издаден от Европейското патентно ведомство.
- (9) По въпросите, които не са уредени от настоящия регламент и от Регламент .../... на Съвета [разпоредби за превод], следва да се прилагат разпоредбите на ЕПК и на националното право, в това число правилата на международното частно право.
- (10) Правата, които се предоставят от европейския патент с единно действие, следва да дават възможност на патентоприетеля да забрани на всяка трета страна без неговото съгласие да използва, било то пряко или непряко, изобретението на териториите на участващите държави-членки. Въпреки това редица ограничения на правата на патентоприетеля следва да позволяват на трети страни да използват изобретението, например за лични потребности или за нетърговски цели, за експериментални цели, за действия, които изрично са разрешени съгласно правото на Съюза (в областта на ветеринарните лекарствени продукти, лекарствените продукти за хуманна употреба, правната закрила на сортовете растения, правната защита на компютърните програми от авторски права и правната защита на биотехнологичните изобретения), съгласно международното право, както и за използване от даден земеделски производител на защитен добитък за селскостопански цели.
- (11) В съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз, принципът на изчерпване на правата следва да се прилага и във връзка с европейските патентни с единно действие. Следователно правата, които се предоставят от европейския патент с единно действие, не следва също така да се прилагат за действия, отнасящи се до обхванатия от патента продукт, които се извършват в рамките на териториите на участващите държави-членки, след като този продукт е пуснат на пазара в Съюза от патентоприетеля.
- (12) Като обект на собственост, даден европейски патент с единно действие следва да се счита в своята цялост и във всички участващи държави-членки като национален патент на участващата държава-членка, в която, в съответствие с Регистъра на европейските патенти, се намира местопребиваването или основното място на стопанска дейност на патентоприетеля към датата на подаване на заявката за патент. Ако местопребиваването или мястото на стопанска дейност на патентоприетеля не е в никоя участваща държава-членка, европейският патент с единно действие се счита за национален патент на държавата-членка, в която се намира централата на Европейската патентна организация.

- (13) С цел да се насърчи и улесни експлоатацията за стопански цели на изобретенията, които са защитени с европейски патенти с единно действие, патентоприетелят следва да може да предлага лицензиране на своя патент на всеки, който отговаря на определените от патентоприетеля условия, срещу подходящо заплащане. За тази цел патентоприетелят може да представи декларация на Европейското патентно ведомство, че е готов да издаде лиценз срещу подходящо заплащане. В този случай, след получаване на споменатата декларация, приетелят следва да има право на намаление на таксите за подновяване.
- (14) Групата от държави-членки, които се възползват от част IX от ЕПВ, може да възлага на Европейското патентно ведомство задачи и да сформира специален комитет към Административния съвет на Европейската патентна организация (наричан по-долу „специален комитет“).
- (15) Участващите държави-членки следва да възлагат на Европейското патентно ведомство определени административни задачи, свързани с европейските патентни с единно действие, по-специално по отношение на управлението на исканията за единно действие, регистрирането на единно действие и на всяко ограничение, лицензия, прехвърляне, оттегляне или прекратяване на европейски патенти с единно действие, събирането и преразпределението на такси за подновяване, публикуването на преводите с информационна цел по време на преходен период и управлението на схемата за възстановяване на разходите за превод на заявителите във връзка с подаването на заявки за европейски патент на език, различен от един от официалните езици на Европейското патентно ведомство. Участващите държави-членки следва да гарантират подаването на искания за единно действие в Европейското патентно ведомство в рамките на един месец от дата на публикуване в Европейския патентен бюлетин на съобщението за издаване, както и че те се представят на езика на производството пред Европейското патентно ведомство, заедно с предвидения от Регламент .../... на Съвета [разпоредби за превод] превод през преходния период.
- (16) Патентоприетелите следва да заплащат една обща годишна такса за подновяване на европейски патенти с единно действие. Таксите за подновяване следва да се увеличават през целия срок на патентната защита и, заедно с таксите, които следва да се заплащат на Европейската патентна организация на етапа преди издаване на патента, следва да покриват всички разходи, свързани с издаването на европейския патент и с администрирането на единната патентна защита. Равнището на таксите за подновяване следва да бъде определено с цел да се улеснят иновациите и да се насърчи конкурентоспособността на европейските предприятия. То следва да отразява също така големината на пазара, който е обхванат от патента, и да бъде аналогично на равнището на националните такси за подновяване на средностатистически европейски патент, който е в сила в участващите държави-членки към момента, в който Комисията определя за пръв път равнището на таксите за подновяване.
- (17) За да се определи подходящото равнище и разпределението на таксите за подновяване и да се гарантира пълното покриване на всички разходи за изпълнението на задачите във връзка с единната патентна защита, възложени на Европейското патентно ведомство, от получените от европейски патенти с единно действие ресурси, приходите от такси за подновяване, заедно с таксите, които следва да се заплащат на Европейската патентна

организация по време на етапа преди издаването на патента, следва да гарантират балансиран бюджет на Европейската патентна организация.

- (18) Таксите за подновяване следва да се заплащат на Европейската патентна организация. 50 процента от тях, минус извършените разходи от Европейското патентно ведомство при изпълнение на задачите във връзка с единната патентна защита, следва да се разпределят между участващите държави-членки и да се използват за цели, свързани с патентите. Делът за разпределяне следва да се определя въз основа на справедливи, обективни и значими критерии, а именно равнището на патентна дейност и големината на пазара. Разпределението следва да компенсира държавите-членки за това, че техният официален език е различен от един от официалните езици на Европейското патентно ведомство, че имат непропорционално ниско равнище на патентна дейност и че относително отскоро са получили членство в Европейската патентна организация.
- (19) С цел да се гарантира подходящото равнище и разпределение на таксите за подновяване в съответствие с принципите, посочени в настоящия регламент, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на равнището на таксите за подновяване на европейски патенти с единно действие и разпределението на тези такси между Европейската патентна организация и участващите държави-членки. От особено значение е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе необходимите консултации, включително на експертно равнище. При подготвянето и съставянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременното, съвременно и подходящо предаване на съответните документи на Европейския парламент и Съвета.
- (20) Засиленото партньорство между Европейското патентно ведомство и централните ведомства по индустриална собственост на държавите-членки следва да позволи на Европейското патентно ведомство редовно да използва, по целесъобразност, резултата от всяко търсене, извършено от централните ведомства по индустриална собственост по заявка за национален патент, за чиито приоритет се претендира в последваща заявка за европейски патент. Всички централни ведомства по индустриална собственост, в това число онези, които не извършват търсения в хода на процедурата по издаване на национални патенти, могат да изпълняват важна роля в рамките на засиленото партньорство, като *inter alia* предоставят консултации и помощ на потенциални заявители за патенти, по-специално на малки и средни предприятия, като получават заявки, като препращат заявките към Европейското патентно ведомство и като разпространяват информация за патентите.
- (21) Настоящият регламент следва да бъде допълнен от Регламент .../... на Съвета относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна защита по отношение на приложимите разпоредби за превод, приет от Съвета в съответствие с член 118, параграф 2 от ДФЕС.
- (22) Настоящият регламент не следва да засяга правата на държавите-членки да издават национални патенти и не следва да заменя законите на държавите-членки в областта на патентите. Следва да се запази правото на заявителите на патенти да избират национален патент, европейски патент с единно действие, европейски патент с действие в една или повече договарящи страни по ЕПК или европейски патент с единно действие, който

допълнително е валидиран в една или повече договарящи страни по ЕПК, които не са сред участващите държави-членки.

- (23) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно създаването на единна патентна защита, поради мащаба и последиците от настоящия регламент, може по-добре да бъде постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки чрез засилено сътрудничество, по целесъобразност, в съответствие с принципа на субсидиарност, предвиден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1 *Предмет*

Настоящият регламент осъществява засиленото сътрудничество в областта на създаването на единна патентна защита, разрешено с Решение 2011/167/ЕС на Съвета.

Настоящият регламент представлява специално споразумение по смисъла на член 142 от Конвенцията за издаване на Европейски патенти (Европейска патентна конвенция), с измененията (наричана по-долу „ЕПК“).

Член 2 *Определения*

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „участваща държава-членка“ означава държава-членка, която към момента на подаване на искане за единно действие съгласно член 12 участва в засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна защита по силата на Решение 2011/167/ЕС на Съвета или по силата на решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея от ДФЕС;
- б) „европейски патент“ означава патент, издаден от Европейското патентно ведомство съгласно правилата и процедурите, определени в ЕПК;
- в) „европейски патент с единно действие“ означава европейски патент, който се ползва с единно действие на териториите на участващите държави-членки по силата на настоящия регламент;
- г) „Регистър на европейските патенти“ означава регистърът, който се води от Европейското патентно ведомство съгласно член 127 от ЕПК;

- д) „Европейски патентен бюлетин“ означава периодичната публикация, предвидена в член 129 от ЕПК.

Член 3

Европейски патент с единно действие

1. Европейските патенти, на които е предоставена защита с еднакъв обхват във всички участващи държави-членки, се ползват от единно действие в участващите държави-членки, при условие че тяхното единно действие е било регистрирано в Регистъра за единна патентна защита, посочен в член 12, параграф 1, буква б).

Европейските патенти, на които са издадени различни набори от претенции за различните участващи държави-членки, не се ползват от единно действие.

2. Европейският патент с единно действие има единен характер. Той осигурява еднаква защита и има едно и също действие във всички участващи държави-членки.

Без да се засяга член 5, европейският патент с единно действие може да се ограничава, лицензира, прехвърля, оттегля или прекратява само по отношение на всички участващи държави-членки.

3. Единното действие на европейския патент се счита, че не е възникнало до степента, в която европейският патент е бил оттеглен или ограничен.

Член 4

Дата на влизане в сила

1. Европейският патент с единно действие влиза в сила на териториите на участващите държави-членки на датата на публикуване от Европейското патентно ведомство на съобщението за издаването на европейския патент в Европейския патентен бюлетин.
2. Участващите държави-членки предприемат необходимите мерки, за да се гарантира, че, когато единното действие на даден европейски патент е било регистрирано, европейският патент се счита, че не е влязъл в сила като национален патент на тяхната територия към датата на публикуване в Европейския патентен бюлетин на съобщението за издаването.

Член 5

По-ранни права

В случай на ограничаване или оттегляне на основание липса на новост съгласно член 54, параграф 3 от ЕПК ограничаването или оттеглянето на европейския патент с единно действие влиза в сила само по отношение на участващата(щите) държава(и)-членка(и), посочена(и) в по-ранната публикувана заявка за европейски патент.

ГЛАВА II

ДЕЙСТВИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАТЕНТ С ЕДИННО ДЕЙСТВИЕ

Член 6

Право на забрана на прякото използване на изобретението

Европейският патент с единно действие предоставя на своя притежател правото да забрани на всяка трета страна без неговото съгласие да:

- а) прави, предлага, пуска на пазара или използва продукт, който е обект на патента, или да внася или съхранява продукта за тези цели;
- б) използва процес, който е обект на патента, или, когато третата страна знае или би трябвало да знае, че използването на процеса без съгласието на патентоприетателя е забранено, да предлага процеса за използване в рамките на участващите държави-членки;
- в) предлага, пуска на пазара, използва, внася или съхранява за тези цели продукт, получен пряко чрез процес, който е обект на патента.

Член 7

Право на забрана на непрякото използване на изобретението

1. Европейският патент с единно действие предоставя на своя притежател право да забрани на всяка трета страна, без съгласието на притежателя, в рамките на участващите държави-членки да снабдява или да предлага да снабди което и да било лице, различно от страната, която има право да използва патентованото изобретение, със средства, свързани с основен елемент на това изобретение, за да се осигури влизането му в сила на тези територии, когато третата страна знае или би трябвало да знае, че тези средства са подходящи и предназначени да осигурят влизането в сила на това изобретение.
2. Параграф 1 не се прилага, когато средствата представляват основни търговски продукти, освен когато третата страна скланя снабдяването лице да извърши някакви действия, които са забранени по член 6.
3. Лицата, които извършват действията, посочени в член 8, букви а)–г), няма да се считат за страни, които имат право да използват изобретението по смисъла на параграф 1.

Член 8

Ограничаване на действието на европейски патент с единно действие

Правата, предоставени от европейския патент с единно действие, не включват никое от следните:

- а) действия, извършени лично и с нетърговски цели;

- б) действия, извършени с експериментални цели, свързани с обекта на патентованото изобретение;
- в) действия, извършени единствено с цел извършване на необходимите изпитвания и опити в съответствие с член 13, параграф 6 от Директива 2001/82/ЕО²⁶ или член 10, параграф 6 от Директива 2001/83/ЕО²⁷ по отношение на всеки патент, обхващащ продукта, по смисъла и на всяка от споменатите директиви;
- г) еднократно непосредствено приготвяне на лекарство в аптека по лекарска рецепта, нито действия, свързани с така приготвеното лекарство;
- д) използването на патентованото изобретение на борда на кораби на държави, различни от участващите държави-членки, в корпуса на кораба, в машините, такелаж, съоръженията и други принадлежности, когато тези кораби временно или случайно навлязат във водите на участващите държави-членки, при условие че изобретението се използва там само за нуждите на кораба;
- е) използването на патентованото изобретение при създаването или експлоатацията на въздухоплавателни средства или сухоземни превозни средства или други транспортни средства на държави, различни от участващите държави-членки, или на принадлежности за такива въздухоплавателни средства или сухоземни превозни средства, когато те временно или случайно навлязат в участващите държави-членки;
- ж) действията, посочени в член 27 от Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване от 7 декември 1944 г.²⁸, когато тези действия се отнасят до въздухоплавателни средства на държава, различна от участваща държава-членка;
- з) действия, включени в привилегиите на земеделските производители съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 2100/94²⁹, който се прилага *mutatis mutandis*;
- и) използването от земеделски производител на защитен добитък за селскостопански цели, при условие че продажбата или друга форма на търгуване на животните за разплод или друг размножителен животински материал на земеделския производител е осъществена от страна на патентоприитежателя или с негово съгласие. Това използване включва предоставянето на животното или друг размножителен животински материал за неговата селскостопанска дейност, но не и за продажба в рамките на или за целите на размножителна дейност с търговска цел;

²⁶ Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1), с измененията.

²⁷ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311 от 28.11.2001 г., стр. 67), с измененията.

²⁸ Международна организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО), „Чикагска конвенция“, документ 7300/9 (9-то издание, 2006 г.).

²⁹ Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1).

- й) действията и използването на получената информация съгласно разрешеното в членове 5 и 6 от Директива 91/250/ЕИО на Съвета³⁰, по-специално чрез нейните разпоредби относно декомпиляция и оперативна съвместимост; както и
- к) действията, които са разрешени по член 10 от Директива 98/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³¹.

Член 9

Изчерпване на правата, предоставени от европейския патент с единно действие

Правата, предоставени от европейския патент с единно действие, не включват действия, които се отнасят до продукта, който е обект на този патент, извършени на териториите на участващите държави-членки след пускането на продукта на пазара в Съюза от патентоприитежателя или с неговото съгласие, освен ако притежателят има законни основания да се противопостави на по-нататъшното използване на продукта за търговски цели.

ГЛАВА III ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАТЕНТ С ЕДИННО ДЕЙСТВИЕ КАТО ОБЕКТ НА СОБСТВЕНОСТ

Член 10

Третиране на европейския патент с единно действие като национален патент

1. Европейският патент с единно действие, като обект на собственост, се счита в своята цялост и във всички участващи държави-членки като национален патент на участващата държава-членка, в която, в съответствие с Регистъра на европейските патенти:
 - а) се намира местопребиваването или основното място на стопанска дейност на патентоприитежателя към датата на подаване на заявката за патента; или
 - б) когато буква а) не се прилага, патентоприитежателят е имал място на стопанска дейност към тази дата.
2. Когато две или повече лица са вписани в Регистъра на европейските патенти като съприитежатели, параграф 1, буква а) се прилага за съприитежателя, който е вписан първи. Когато това не е възможно, параграф 1, буква а) се прилага за следващия посочен съприитежател по реда на вписване. Когато параграф 1, буква а) не се прилага за никой от съприитежателите, съответно се прилага параграф 1, буква б).
3. Когато местопребиваването или мястото на стопанска дейност на нито един от съприитежателите не се намира в участваща държава-членка за целите на параграфи 1

³⁰ Директива 91/250/ЕИО на Съвета от 14 май 1991 г. относно правната защита на компютърните програми (ОВ L 122, 17.5.1991 г., стр. 42).

³¹ Директива 98/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 1998 г. относно правната закрила на биотехнологичните изобретения (ОВ L 213, 30.7.1998 г., стр. 13).

или 2, европейският патент с единно действие, като обект на собственост, се счита в своята цялост и във всички участващи държави-членки като национален патент на държавата, в която се намира централата на Европейската патентна организация, в съответствие с член 6, параграф 1 от ЕПК.

4. Придобиването на право не може да зависи от което и да било вписване в даден регистър на национални патенти.

Член 11 *Лицензии по право*

1. Притежателят на европейски патент с единно действие може да представи декларация на Европейското патентно ведомство, че е готов да разреши на всяко лице да използва изобретението като лицензополучател срещу заплащане на подходящо възнаграждение.
2. Лицензията, получена съгласно настоящия регламент, се счита за договорна лицензия.

ГЛАВА IV **ИНСТИТУЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ**

Член 12 *Изпълнение от участващите държави-членки*

1. По смисъла на член 143 от ЕПК участващите държави-членки възлагат на Европейското патентно ведомство следните задачи, които следва да се изпълняват в съответствие с вътрешния правилник на Европейското патентно ведомство:
 - а) администриране на искания за единно действие от страна на притежатели на европейски патенти;
 - б) включване в рамките на Регистъра на европейските патенти и администриране на Регистър за единна патентна защита, в който да се регистрира единното действие, както и всяко ограничение, лицензия, прехвърляне, оттегляне или прекратяване на европейски патент с единно действие;
 - в) получаване и регистриране на декларации за лицензиране съгласно член 11, тяхното оттегляне и лицензионни ангажименти, поети в международни стандартизационни органи;
 - г) публикуването на преводите, посочени в член 6 от Регламент .../... на Съвета [разпоредби за превод], през посочения във въпросния член преходен период;
 - д) събирането и администрирането на таксите за подновяване на европейски патенти с единно действие за годините след годината, в която тяхното издаване е вписано в регистъра по буква б); събирането и администрирането на допълнителни такси, заплащани в случай на забавено плащане на такси за подновяване в рамките на

шест месеца от падежа, както и разпределение на част от събраните такси за подновяване на участващите държави-членки; както и

- е) администрирането на схема за възстановяване на разходите за превод, извършени от заявител, подаващи заявки за европейски патент на един от официалните езици на Съюза, който не е официален език на Европейското патентно ведомство.

За целите на буква а) участващите държави-членки гарантират, че исканията от страна на патентоприитежателя за единно действие на даден европейски патент се подават на езика на производството съгласно определеното в член 14, параграф 3 от ЕПВ в срок от един месец след публикуване в Европейския патентния бюлетин на съобщението за издаването на патента.

За целите на буква б) участващите държави-членки гарантират, че единното действие е отбелязано в Регистъра за еднаква патентна защита, когато е било подадено искане за единно действие и по време на преходния период, предвиден в член 6 от Регламент .../... на Съвета [разпоредби за превод], искането е било представено заедно с преводите, посочени в споменатия член; както и че Европейското патентно ведомство се уведомява за ограничения и оттегляния на европейски патенти с единно действие.

2. В качеството си на договарящи страни по ЕПК, участващите държави-членки гарантират управлението на дейностите, свързани със задачите по параграф 1, извършвани от Европейското патентно ведомство, както и надзора върху тях. За тази цел те сформират специален комитет към Административния съвет на Европейската патентна организация по смисъла на член 145 от ЕПК.
3. Участващите държави-членки гарантират ефективна правна защита в национален съд срещу решения на Европейското патентно ведомство при изпълнение на задачите, посочени в параграф 1.

ГЛАВА V ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 13 Принцип

Разходите, извършени от Европейското патентно ведомство при изпълнение на допълнителните задачи, възложени по смисъла на член 143 от ЕПК от държавите-членки на Европейското патентно ведомство, се покриват от таксите, събрани от европейските патенти с единно действие.

Член 14 Такси за подновяване

1. Патентоприитежателят заплаща на Европейската патентна организация такси за подновяване и допълнителни такси за забавено плащане на такси за подновяване на европейски патенти с единно действие. Тези такси са дължими за годините след

годината, в която в Регистъра на европейските патенти е вписано издаването на европейски патент, който се ползва с единно действие по силата на настоящия регламент.

2. Срокът на действие на европейския патент с единно действие се прекратява, ако таксата за подновяване и, когато е приложимо, някоя допълнителна такса не е платена навреме.
3. В случая по член 11, параграф 1 таксите за подновяване на патента, които са дължими след получаване на декларацията, се намаляват.

Член 15

Равнище на таксите за подновяване

1. Таксите за подновяване на европейски патенти с единно действие са:
 - а) нарастващи през целия срок на единната патентна защита; и
 - б) достатъчни не само за покриване на всички разходи, свързани с издаването на европейския патент и администрирането на единната патентна защита, но също така
 - в) достатъчни, заедно с таксите, които се заплащат на Европейската патентна организация на етапа преди издаването, за да се гарантира балансираният бюджет на Европейската патентна организация.
2. Равнището на таксите за подновяване се определя с цел:
 - а) да се улеснят иновациите и да се насърчи конкурентоспособността на европейските предприятия;
 - б) да се отрази големината на пазара, обхванат от патента; както и
 - в) да е аналогично на равнището на националните такси за подновяване на средностатистически европейски патент, който е в сила в участващите държави-членки към момента, когато Комисията определя равнището на таксите за подновяване за пръв път.
3. С оглед постигане на целите, посочени в настоящата глава, Комисията определя равнището на таксите за подновяване на равнище, което:
 - а) е равностойно на равнището на таксите за подновяване, заплащани за средното географско покритие на текущи европейски патенти;
 - б) отразява равнището на подновяване на текущи европейски патенти;
 - в) отразява броя на исканията за единна защита.

4. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с параграфи 1—3 и с член 17 по отношение на определянето на равнището на таксите за подновяване на европейски патенти с единно действие.

Член 16 *Разпределение*

1. Частта от събраните такси за подновяване, която се разпределя между участващите държави-членки съгласно член 12, параграф 1, буква д), е 50 процента от таксите за подновяване, посочени в член 14, платени за европейски патенти с единно действие, минус разходите, свързани с администрирането на единната патентна защита, посочено в член 12.
2. С цел да се постигнат целите, заложи в настоящата глава, Комисията определя дела на разпределението на таксите за подновяване, посочени в параграф 1, между участващите държави-членки въз основа на следните справедливи, обективни и значими критерии:
 - а) брой на заявките за патенти;
 - б) големината на пазара, изразена като брой на населението;
 - в) предоставяне на обезщетение на държавите-членки за това, че официалният им език е различен от един от официалните езици на Европейското патентно ведомство, че равнището им на патентна дейност е непропорционално ниско и че относително отскоро са получили членство в Европейската патентна организация.
3. Участващите държави-членки използват разпределената им сума в съответствие с параграф 1 за свързани с патенти цели.
4. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с параграфи 1—3 и с член 17 по отношение на определянето на разпределението на таксите за подновяване между участващите държави-членки.

Член 17 *Упражняване на делегирането на правомощия*

1. Правомощието да приема делегирани актове се дава на Комисията при условията, предвидени в настоящия член.
2. Делегирането на правомощия, посочено в членове 15 и 16, се дава за неопределен период от време, считано от *[датата на влизане в сила на настоящия регламент]*.
3. Делегирането на правомощия, посочено в членове 15 и 16, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. Делегирането на правомощия се прекратява с решение за оттегляне. Решението за оттегляне влиза в сила в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз или на посочена в него

по-късна дата. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са влезли в сила.

4. След като приеме делегиран акт, Комисията незабавно уведомява едновременно Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно членове 15 и 16, влиза в сила само ако Европейският парламент или Съветът не са повдигнали възражение в срок от 2 месеца, след като са получили нотификация за него, или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да повдигат възражения. Този период се увеличава с 2 месеца по искане на Европейския парламент или на Съвета.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 18

Сътрудничество между Комисията и Европейското патентно ведомство

Чрез работно споразумение Комисията установява тясно сътрудничество с Европейското патентно ведомство в областите, обхванати от настоящия регламент. Това сътрудничество включва редовен обмен на мнения относно действието на работното споразумение и по-специално по въпроса за таксите за подновяване и въздействието върху бюджета на Европейската патентна организация.

Член 19

Прилагане на конкурентното право и на правото, свързано с нелоялната конкуренция

Настоящият регламент не засяга прилагането на законодателството в областта на конкуренцията и на нелоялната конкуренция.

Член 20

Доклад за действието на настоящия регламент

1. В рамките на шест години от датата на влизане в сила на първия европейски патент с единно действие на териториите на участващите държави-членки, Комисията представя на Съвета доклад за действието на настоящия регламент и, при необходимост, прави подходящи предложения за изменението му. След това Комисията представя доклади за действието на настоящия регламент на всеки шест години.
2. Комисията редовно представя доклади за функционирането на таксите за подновяване, посочени в член 14, с особен акцент върху постоянното спазване на принципите съгласно член 15.

Член 21

Нотифициране от страна на участващите държави-членки

Участващите държави-членки нотифицират Комисията относно предприетите мерки в съответствие с член 4, параграф 2 и с член 12 до датата, посочена в член 22, параграф 2.

Член 22

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
2. Той се прилага от [*ще бъде определена конкретна дата, която ще съвпада с датата, от която ще се прилага Регламент .../... на Съвета относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна защита по отношение на приложимите разпоредби за превод*].
3. Участващите държави-членки осигуряват въвеждането на правилата, предвидени в член 4, параграф 2 и в член 12, преди или на датата, посочена в параграф 2.
4. Единна патентна защита може да бъде поискана за всеки европейски патент, издаден на или след датата, посочена в параграф 2.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в участващите държави-членки в съответствие с Договорите.

Съставен в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател